

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

3. A beneficiis Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

pretio sanguinis eos sibi vindicavit, diaboli per peccatum oppignerasti; cur non illos statim restituis? Tua vita vitæ Christi comparata sic se habet, sicut vita culicis ad vitam hominis; ille suam pro tua dedit, cur illi tuam vicissim non impendis? Ama me,

Lib. 1. c. 1.

ait S. Brigittæ, plusquam Patrem, & Matrè; plusquam liberos tuos, & quidquid in mundo habes charissimum; quia ego te plus amavi; & amor amore compensandus est. Sed amandus est Deus, non verbo tantum & linguâ; ut monet S. Joannes; sed opere, & veritate. An tu Regi gemmas adulterinas, & puerilia crepundia offerre audeas? Vide quæso, qualia donaria, qualemque amorem in ara cordis tui singulis diebus repræsentantes Deo. A liberis suis prodigi, & dissipari pecuniam, quam magno labore compararunt, ægerrimè ferunt parentes: quantis angoribus, & supplicijs tibi gratias ad operandum necessarias promeruit Christus, quas tamen socorditer negligis? Christi in te similitudinem expressissent, si debitè illis uti voluisses: nunc earum neglectus, & contemptio fecit, ut actionibus tuis monstrum potius, quàm Christum repræsentes. S. Gregorius Nyssenus præcipuum Christiani officium esse ait, moribus suis, & quotidianis actionibus Christum exprimere.

7.
Ob paratas tibi o-
pes spiri-
tuales.

De forma
Christia-
ni.

Et quemadmodum non ferrent aulici regis dignitatis tuenda studeosi, ab aliquo pictore Regis pulcherrimi effigiem deformem exhiberi, quæ apud illos qui Regem formosissimum esse inaudierant, multum de opinione diminueret. Ita nec beati spiritus Christianum moribus inquinatum, & alia omnia potius, quàm Christum repræsentantem æquanimiter non ferunt. Qui se sanguine prognatum regio gloriatur, si scurræ ludibria imitator, injuriam facit Regi, ejusque in se iram provocat. Alexander Magnus ignavo militi, qui Alexander appellabatur; Aut nomen illud, inquit, desere, aut generosius age. Id ipsum tibi à Christo, si Christianismum vè cordiâ deturpas, dici existima.

3. Stimulus à beneficijs Dei.

Tunc, ait S. Ambrosius, oblitus visceris Dominum, cum oblitus fueris tui: si autem agnoscas, infirmum te esse, cognosces Deum esse super omnia, & immemor esse non poteris; ut ei debitam reverentiam solvas: Totus scilicet es beneficium; atque totum te, nisi ingrati notam velis incurrere, Dei obsequio, amorique debes impendere. Guilielmus Parisiensis nos circumdari beneficijs, tanquam igne copioso existimat;

mat; monstrique adinstar habendum. corda nostra inter tot flammam in amore divino frigescere.

Ipsimet æquum, iustumque esse, ut semper & omni loco, cordibus sursum erectis pro beneficiis gratias agamus, unanimiter in Missæ Sacrificio agnoscimus & confitemur. Cùm enim Sacerdos de hoc in præfatione nos commonet, respondemus: Æquum & iustum est. quod ille confirmat tono altiori pronuntians: Verè dignum & iustum est, æquum & salutare, semper & ubique gratias agere. Nec ad id sufficiunt verba, sed digna tantis beneficiis obsequia requiruntur; quod ut fiat, quatuor mihi exigi videntur.

9.
Quatuor
exigit gra-
titud.

1. Ut beneficia cognoscantur, æstimentur. 2. Ut benefactori gratiæ agantur. 3. Ut ijs ad finem, que in ipse intendit, gloriam felicet suam nostramque salutem utamur. 4. Ut sicut ab ejus insigni erga nos charitate beneficia proficiuntur; ita nos sincero amoris affectu illi famulemur. Quod à feris ratione destitutis factitatum legimus. Leonem in America cum dracone pugnantem juvat vir nobilis illac transiens, tela sua in Draconem contorquens, & Leoni victoriæ ansam subministrans; gratus erga liberatorem suum Leo, illum secutus est, eique ut agnus mansuetus adhæsit, donec herus in Europam rediturus navim conscenderet; cùm

enim in navim à nauclero non reciperetur, & jam navis è portu solveret, avelli se à benefactore suo non passus in mare se cõjecit, navimque quo ad potuit secutus est, donec viribus deficientibus exspiravit. Canes, aquilas, aliisque animalia erga benefactores paribus obsequiis certasse produnt historiæ, ut meritò mortalibus ingratis vitium tam deforme impropere videantur.

Si pauperem & mendicum vir locuples non tantum victu, vestituque sublevaret, sed insuper ob enorme crimen in carcerem coniectum, atque ad furcam damnatum inde venditis omnibus facultatibus suis illum eriperet, atque ejus causâ in extremam se paupertatè redigeret; quomodo hominem tam sui amantem mendicus ille redamaret, ac vicem in eo juvando repèdere conaretur? Plura pro te fecit Christus: O si illa agnosceres, & bene perpenderes! Dixit aliquando ipse sancta Brigittæ: Ego sum Rex ditissimus, qui omnibus do necessaria, nec minùs propterea post datum habeo. 2. Sum mitissimus, qui omnibus petentibus paratus sum dare. 3. Sum sapientissimus, qui novi, quid unicuique debeatur, & expediat. 4. Sum plenus charitate, quia paratior sum ad dandum, quam aliquis ad petendum. An non tanto Regi, tamque amabili omnia à subditis

Rrrr ob-

10.
Idea benefi-
cij divi-
ni à pau-
pere redempto
petita.

L. r. c. 15.

obsequia meritò deferenda? Vide tu, qui unus ex illis, quid hæcenus feceris; & quid in posterum facere debeas; præsertim cum te in omnibus laboribus tuis sublevare paratus sit.

4. *Stimulus à promissis quæ Deus fecit servis suis.*

II.
4. A Divinis promissis.

Hanc considerationem magis fecit S. Paulus, qui propterea ad Ephesios scribens: Non cesso, inquit, gratias agens pro vobis memoriam vestri faciens in orationibus meis ut Deus Domini nostri, Pater gloriæ det vobis spiritum sapientiæ & revelationis in agnitionem ejus, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis, & quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in Sanctis.

Christus ipse in Evangelio, quàm sæpè ad omnia relinquenda & ad sui sequelam homines promissis allicit? Samaritanam aquæ in vitam æternam salientis pollicitatione in casses suos pertraxit: S. Brigittæ inter cætera dixit: Si nihil nisi me desideraveris, si omnia pro me contempleris; ego dabo tibi stipendium pretiosissimum & dulcissimum: non aurum, & argentum, sed meipsum in sponsum, & præmium.

Hoc promissionum argumen-

to sæpè utitur S. Augustinus, tanquam ad excitandos animos potentissimo. Noli attendere, inquit, quæ iturus sis, sed quod venturus sis: tolerabis dura temporalia, sed ad lætitiæ perventurus es sempiternam: operarius in vineâ deficeret, nisi attenderet; quid esset accepturus. Veterani homines, qui laborant in militia, & versantur inter vulnera tot annos, incipiunt militare à juventute, exeunt senes, ut habeant paucos dies quietos senectutis suæ; quanta dura tolerant, quæ iinera, quæ frigora, quos soles, quantas necessitates, quæ vulnera, quæ pericula? Et non attendunt patientes hæc omnia, nisi paucos dies senectutis quietos illos, ad quos utrum pervenient, nesciunt. At verò labore tuo transacto veniet tibi regnum æternum, veniet sine fine felicitas, veniet æqualitas Angelorum, veniet cohæres Christus. Hinc alibi monet; noli esse piger in labore breviter; & gaudebis incessabiliter: paucos annos labora; cum vivis labora; inde jam requies erit, quæ non habebit finem: Ecce quantum pretium damus, quodammodo unam siliquam ad accipiendos thesauros infinitos; siliquam laboris ad requiem incredibilem. Hortatur proinde, ut opera præmittamus, quàm possumus perfectissima, quia

11.
Ex docti-
na S. Au-
gustini in
Psalm. 116.

Psalm. 116.